

[Hans Nielsen.]

Handelen med Læder. Formanden for Skotøjsarbejderforbundet skriver saaledes til mig, at Kvaliteten forringes meget betydeligt, Brugsværdien forringes meget betydeligt,

„Idet betyngtet Læder ikke ved Skotøjsfabrikationen lader sig behandle, som det skal. De tilsatte Betyngningsstoffer lader sig ikke opløse, Blødning, Bankning eller Valsningen, som Fabrikkerne anvender, og som maa til for at faa Holdbarheden frem mod Slid, der hører til et godt Produkt, er umulig, fordi alle Porer i Læderet er fyldt med disse unyttige Stoffer.“

Som Følge deraf faar man altsaa i dette Tilfælde et Saalelæder af ringe Værdi, som let opløses, idet Læderet rives op særlig paa ujævne Veje med Støv og Sten. Denne Tilberedning og Fremgangsmaade er efter min Mening til en vis Grad bedragerisk overfor det forbrugende Publikum.

Jeg maa ogsaa beklage, at den højt-ærede Minister ikke kan gaa ind paa min Henstilling om at udvide Forbudet mod Indførsel af Metervarer, som ikke opfylder Bestemmelserne om de 40 pCt. Den højt-ærede Minister siger hertil, at det ikke kan betale sig at indføre disse Materialer til Forarbejdning her i Landet, og deri har den højtærede Minister Ret i Øjeblikket; men naar nu Importen af daarlige Varer af denne Art bliver standset som Følge af Loven, vil smarte Spekulanter her i Landet maaske se deres Regning ved at importere netop disse Klædevarer og faa dem forarbejdet her, og paa den Maade slipper vi jo ikke af med dem i Omsætningen. For der findes naturligvis ogsaa her i Landet Folk, som er parate til at anvende de selv samme Metoder, som man anvender i andre Lande, til at fremstille Varer, som tilsyneladende er billigere, men i Virkeligheden meget dyrere end de regulære Varer.

Jeg kender Prisen paa Klædevarer, som importeres her til Landet, og paa Klædevarer, der fabrikeres af de danske Tekstilfabrikker, og Forskellen paa Prisen pr. Meter af de allerelendigste udenlandske Varer og de gode, solide danske Varer er saa ringe, at det ikke spiller nogen nævneværdig Rolle for et Sæt Tøj, at man anvender de gode, solide danske Tekstilvarer i Stedet for de daarlige udenlandske, saa jeg tror ikke, at man egentlig er tjent med at opretholde denne Adgang for de daarlige, bedrageriske udenlandske Varer til at slippe ind i Landet, naar de kommer i Alen- og Metermaal. Tværtimod, efter min Mening bør de standses.

Drachmann: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard var inde paa Skildringen af Udviklingen i Skotøjsindustrien efter Krisetoldforslagets Bortfald, en Udvikling, det ærede Medlem kunde have sparet sig, hvis han havde hørt efter den Tale, jeg før holdt, hvor jeg netop gav Grundene til, at det heldigvis ikke var gaaet saa galt, som man troede. Jeg vil ikke haabe, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard beklager, at Udviklingen ikke blev saa daarlig, som man havde Grund til at tro, og som Skotøjsindustrien selvfølgelig selv troede, da man var oppe paa Importtal, der pr. Maaned var lige saa store, som de normalt var pr. Aar i gamle Dage. Jeg gav Grundene herfor. Det var baade Konjunktoren i Tyskland, Prisstigning paa Læder og Huder og ogsaa den Overgang til en vis billigere Vare og som Følge deraf ringere Varekvalitet.

Vi hørte, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der i alt Fald ikke efter egen Mening hører til de ringeste her i Landet, havde givet Skotøjsindustrien gode Raad i Dumpingudvalget. Det var ikke noget nyt. Vi var alle klare over, og jeg, der selvfølgelig langt fra er saa klog som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, har i min Ordførertale her ved Dumpinglovforslaget udtalt, at den danske Skotøjsindustri maatte ned paa betydeligt lavere Produktionsniveau, hvis der ingen Told kom. Saa det var ikke noget nyt. Men i alt Fald sagde det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at han i Dumpingudvalget havde givet Skotøjsindustrien det Raad at lave billigere Varer, og det burde man straks have fulgt. Først nu saa lang Tid efter kommer Lederen af det største Foretagende i denne Skotøjsindustri, Direktør Jacob, og viser, at han har taget Lære af det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Henstilling. Direktør Jacob er selvfølgelig stadig væk en Sinke, men det begynder at hjælpe. Siden Skotøjsindustrien begyndte at lære af det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, gaar det noget bedre. Jeg vil herefter mene, at det ærede Medlem Hr. Dahlgaard virkelig burde indtage Stillingen som Generaldirektør for de forenede danske Skotøjs- og Læderfabrikker, saa var selvfølgelig hele Krisen overstaaet. Saa var det ærede Medlem antagelig ogsaa forhindret i at være her, og saa kunde vi andre maaske faa det noget fredeligere og et mere harmonisk Samarbejde.

Det var blot en Indskudsbemærkning som Udtryk for mine virkelige Følelser, som jeg ved og haaber at det ærede Med-